

Babamı Tanımak

– çitlembik · 29 Mayıs 2016

Bahar tüm ihtişamıyla geldi ya bir de sevdiğilerim yanımda olunca içim şenleniyor çocuklaşıyorum. Eskiden beri pek seferim annemin sırtımı kaşımamasını, ayak parmaklarımı çıtlatmasını, kıvrıkcık saçlarımı sevgiyle okşamasını. Kaç yaşında olursam olayım hatta kayıvalide olacak çağa da gelsem umrumda değil. Bir tatlı söz, bir tatlı tebessümleri yetiyor. Gurbet ellerde geçen onca yılın acısını çıkartma çabasıdayız. Depolayabildiğim kadar sevgi istifliyorum yüreğime. Bu sıralar prensesim diye seviyor koca çınar. Ben de dünyanın en yakışıklısı diye keltoş kafasına bir öpücük konduruyorum. Utanıyor yine, aman nerde yakışıklılık diye dalga geçiyor kendiyse. İlk aşkı olan babamın yerini kimse tutamaz. O benim gözümde değme mankenlere taş çıkartır.

Bu arada belirtmeden de geçemeyeceğim, biz yeri gelir kavga ederiz, yeri gelir bir fikri kabul ettirmek için mücadele de veririz, yani öyle göz boyamalık mükemmel aile tablosu çizmiyorum. Yazılarımın içinde bu konularda işlenecek sırası gelince.

Neyse sadete gelmeli artık bu kadar sevgi pıtırıcılığı yaptığım yeter.

Her zamankinden daha erken ayaklanıyoruz. Eşim malum işine gidiyor, ardi sıra ben de günlük işlerimi halledip babam ve annemle sohbetlerime devam ediyorum. İlk geldikleri gün sizi SAYŞAD'A götürmek istiyordum demiştim. Çekingen tavırlara sahip olan pederim karşı çıkmadı ama gitmemek için türlü bahaneler de uydurdu. Hatta hasta bile oldu, bu halleri beni üzmüştü üzmesine de üstüne de fazla gitmemiştim. Annem gezmeyi seviyordu, yeni insanları tanımayı da bu iki ters kutup nasıl geçiniyordu anlamak imkânsızdı bazen. Arkasından, önünden dolaşıyordu 47 senelik eşinin, kınalı kekliğim, gümecim diye hitap ederek. Naza naz katıyor bizim valide, bu ulu orta yapılan sevgi gösterileri cevabını veriyordu kendi kendime sorduğum sorunun.

Bu arada Sakarya Yazarlar ve Şairler Derneği benim ikinci adresim gibiydi, gurbetçi olan bana kocaman bir aile olmuşlardı. Hepsi birbirinden değerli insanlardı, babam da şahsen tanımasa da benim ve sosyal medya sayesinde tanımıştı. Yüzyüze tanışmaya niye karşı çıkıyordu ki şimdi. Tabiki aklıma koyduğumu yapma çabasıdayım, allem edip, kalem edip derneğe bizim inatçı keçiyi götüreceğim. Ehh götürmesine götürdüm de, 19 Mayıs nedeniyle birçok arkadaşımın şahsen tanıştıramadım. Başkanımız Çetin Bey ve Ahmet hocayla kısa bir anı paylaştılar.

Koca çınar bu kadar itiraz etmesinin sebebini daha sonra açıklıyor. İnanbiliyormusunuz yaşlılığının ve "KOAİ" hastalığının onda bıraktığı izlerle etrafındakilere rahatsızlık vermemek. İçim o kadar çok acıyor ki tarifi imkânsız. Kulakları ağır işitiyor diye komik duruma düşmek istemeyen bir adam.

Kendini düşünmekten çok çevresini düşünen ince ruhlu babam, bilinmez şarkısını mırıldandığı zaman işte diyorum içli bir yalnızlık şarkısı. Birkez daha anlıyorum galiba şu ihtiyarlık zor mesele.

H. Çiğdem Deniz.